

1970-03-17

SENDER

Sonja Ferlov Mancoba

RECIPIENT

Niels Ferlov

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Date in letter.translated 2025-02-07

Sender's location:

Paris

Recipient's location:

København

Mentioned people:

Knud Ferlov

Jan Groth

Christine Harttung

Steingrim Laursen

Wonga Mancoba

William Shakespeare

Archive:

Ferlov Mancoba archive.translated

2025-02-07

DOCUMENT CONTENT

Sonja Ferlov Mancoba writes to Niels Ferlov about her work with the sculpture. She feels that it is becoming harder and harder to let them go and that she is only progressing slowly in her work. She relates this to the culture she is a child of, where intellect dominates. Additionally, she expresses gratitude towards Niels Ferlov for the sale of their works and for his intervention in getting drawings by Ernest Mancoba and Jan Groth exhibited at Rødovre Gymnasium. She writes that she appreciates the poet Supervielle and has sent one of his poetry collections to Knud Ferlov in Rome. translated 2025-02-07

153, rue du Chateau
Paris 14^e

17/
3-70

Kære gode Niels

Saa mangen engang er der
i mine Tanker omend jeg efter-
naanden blir daarligere og daarligere
til at skrive. Stor glæde bragte dit
Brev, jeg vilde jo hellere have skrevet
til dig i Januar, men vi var i en
Krise af Influenza og modet var ikke
saa stort. Nu er alt vel, og jeg masser
med Skulpturerne, mærkeligt nok
synes det stadig at blive sværere og
sværere at naa til det Punkt, hvor
jeg synes jeg kan slippe dem løs herfra.
Det er næsten som Afstanden til
maalet for hver dag, som man tror
at se klarere stadig vokser hurtigere
end det lille stykke man avancerer
naa sin Vej. Man føler mere og
mere hvorledes man, i den Kultur
som vi er Børn af, stadig har fjernet
os fra og mistet Helheden i vor Opfattelse

Vi undersøger, opløser, analyserer
og forstår måske "intellektuelt"
Tingene, Ideerne, for hele Livet
udefra - - men indefra - ved
vi at leve, at være det. Man ængstes
for at en Vej er valgt i Overvurdering
af det "rene intellekt", befyldt i
Hormodig Domination over andre
Kulturer, hvis Rigdomme ikke vil
kunne aabne sig for os ud fra den
Værdiskala, som vi i vort Samfund
har valgt. Men det er forståeligt
hvad jeg her prøver at sige, som jeg
nu bedst kan? Måske stammer
jeg i Ordene, som det jo ofte falder
mig svært at bruge, men det
som jeg her vilde sige, er noget
som ligger mig meget på Hjerte.
Ja kære Niels, både jeg og Ernest
er jo meget glade og taknemmelige
for alle Salgene af vore Ting.
Stengrum gør Underværker.

2/ og et elskeligt og forstående Menneske
er han. Samtidig føler jeg dermed
stadig mere det store Ansvar, som
hviler paa hver en der prøver at
være ved det Kulturelle. Stor er
vor Krise og paa Trods af Bevidstheden
om den enkeltes Ineffektivitet, maa
enhver af os utrætteligt søge at sætte
ind hvor og hvad lidt vi end lever.
I vor Ensamhed maa vi dog vide os
led i en Kæde, vide at der er Nød
for at Kæden føres videre, og at ingen
maa give ind, for store Nøden
og Mørket er for vigtigere at hver
søger at udfylde sin lille Plads
saa langt han kan, til andre
vil følge efter. For klarere vi
ser den hele Situation, for tingene
bliver det at bære vi maa prøve
stadig at vokse os 'stærkere' i Kræfter
og Mod og ikke angstes for vor
Ensamhed, for uelovs dem betinger
for Mådet.

Kære Niels, forlangst skulde vi
have skrevet til dig Ernest og jeg
med og takket dig med henblik
paa Udstilling af Ernests og Jan
groths Tegninger paa din Skole.
(Det er jo Stemgrinder der har for-
talt os derom Ernest er meget
glad derfor og siger dig Tak for
det Initiativ.

Wonga er igang med Shakespeare
Stormen og Otthello, man arbejder
med Ernests Hjælp og og selvstændigt,
man skal skrive en lille These i
Haab om at faa sin "Maitrise" (tror jeg
det hedder) Universitetets forholdene
er jo nu desværre langt fra
afklarede her og det ser jo ikke
ud til at det er for i Morgen, at de
almundelige Organisationsproblemer
vil blive løst. — Hvordan man
du har det, og Faki og Börnene
og hendes Mand, jeg haaber I alle

er raske og ved godt mod. - For
jeg hørte fra Onkel Knud, jeg tror
i Nov. jeg havde sendt hans en
lille Digtsamling af en nutidig ^{Digter}
(d.v.s. han er død for maaski 10 Aar siden)
Supervielle, han kaldes Stilhedens
Digter, og Onkel Knud kendte ham,
han havde endog villet indstille
Onkel Knud til en pris for Oversættelse
i sin Tid saa jeg var glad, at Onkel
Knud påskønnede hans Aand ligesom
jeg gør det.

Kære søde Niels,
nu vil jeg slutte med
de kærligste Hilsner
fra os alle 3

Ernest Winge og Søren

Jeg skrev et Ord
- til Hanne d 13 Marts,
det kom for sent, men
jeg håber hun er rask.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

